

РЕШЕНИЕ

№ 13070

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6201** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс АПК във връзка с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл. 79 във връзка с чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Образувано е по жалбата на Д. Н. Д. чрез пълномощник адв. Т. Д. против отказ за изтриване на личните му данни, обективизиран в писмо изх. № 66-00-472/03.06.2022г. на изпълнителния директор на Агенция по вписванията, съдържащи се в публикувания дружествен договор по партидата на „Ди енд Ди Лоо Офис“ООД, раздел „Актуален учредителен акт“ в ТРРЮЛНЦ. Изложени за доводи за материална незаконосъобразност на оспорения отказ. Обосновават се твърдения, че Агенцията по вписванията незаконосъобразно обработва личните данни на Д. Д., като отказва да ги заличи от публикувания дружествен договор по партидата на „Ди енд Ди Лоо Офис“ООД. Посочва се липсата на законово регламентирано правомощие на Агенцията по вписванията да „указва“ на частни субекти да представят дружествени документи в деловодството на агенцията. Последващите действия по обявяване на дружествения договор в електронен формат в ТР до неограничен кръг от хора, спор жалбоподателя, е изцяло в компетентността на Агенцията по вписванията. Осигуряването на публичност на дружествените документи е законово задължение на АВ, съгласно чл. 11 от ЗТРРЮЛНЦ. В съответствие с чл. 2, ал. 2 от същия закон, когато АВ обявява актовете в търговския регистър и регистъра на Ю., т.е. им осигурява публичност, Агенцията има законово задължение да обяви актовете без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. Намира за недопустимо правата, гарантирани от Регламент (ЕС) 2016/679 да бъдат поставяни под условие, за реализирането на

което не съществуват материално правни норми, както в националното, така и в общностното право. Изтъква се, че съобразно чл. 6 във връзка с чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ Агенцията по вписванията, като администратор на лични данни може да заличава личните данни, съдържащи се в публикуваните дружествени документи. Претендира се отмяна на оспорения отказ и задължаване на администратора на лични данни да изтрие/заличи личните данни на оспорващия, както и присъждане на понесените по делото разноски.

Ответникът - Агенцията по вписванията не изразява становище по жалбата.

По делото е депозирана молба от процесуалния представител на ответника за прекратяване на производството по делото, поради липса на отпаднал правен интерес, доколкото след подаване на жалбата, Агенцията по вписванията е изпълнила искането вх. № 66-00-472/03.06.2022 г. за заличаване на личните данни на Д. Н. Д., съдържащи се в дружествен договор, обявен в ТРРЮЛНЦ по партидата на „Ди Енд ди Лоо Офис“ООД и съответната информация е заличена. Представени са доказателства.

В писмено становище, депозирано по делото на 03.02.2025 г., пълномощникът на Д. Н. Д., възразява срещу искането за прекратяване на производството, по съображения, че заличаването е извършено служебно от Агенцията по вписванията по нейна собствена инициатива едва след образуване на съдебното производство. Към момента на депозиране на жалбата е налице правен интерес от оспорване. С извършване на фактически действия по изтриване на личните данни е налице признание от страна на Агенцията за основателност на жалбата. Изтъква, че правеният интерес на оспорващия е налице и към настоящия момент, тъй като две години и половина, докато е било висящо съдебното производство Агенцията по вписванията е извършвала нарушение с личните данни на Д. Д., който е търпял негативни последици.

Административен съд София- град, Второ отделение, 56 -^{ти} състав, като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Със заявление от с вх. рег. № 66-00-472/03. 06. 2022 г. Д. Н. Д. е поискал заличаване на личните му данни, съдържащи се в дружествения договор по партидата на „Ди Енд ди Лоо Офис“ООД, публикуван в Търговския регистър. Посочил е също, че в случай, че бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то оттегля съгласието си същите да бъдат обработвани чрез публикуването/ обявяването им в учредителния акт по партидата на „Ди Енд ди Лоо Офис“ООД до неограничен кръг от хора. Заявено е искане да бъде изрично информиран за изтриването/заличаването на личните му данни писмено на посочения в заявлението адрес за кореспонденция.

С писмо изх. № 66-00-472/10. 06. 2022 г., предмет на оспорване в настоящото производство, изпълнителният директор на Агенция по вписванията е уведомил заявителя, че при подаване на заявлението за вписване/обявяване по партидата на дружеството не е бил приложен препис от учредителния акт със заличени данни, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ, като изцяло във фактическата власт на администратора - търговското дружество „Ди Енд ди Лоо Офис“ООД е да спази изискването на Регламент 2016/679, като предостави на АВ файлове на документи, съдържащи лични данни, които не надхвърлят изискуемите по закон /чл. 13, ал. 6 изр. второ от ЗТРРЮЛНЦ/, тоест търговското дружество следва да приложи към заявлението препис от акта, подлежащ на обявяване в Търговския регистър, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени. В действителност по партидата на дружеството бил обявен учредителният акт, съдържащ лични данни на Д. Д. като към подаденото заявление за вписване не е бил приложен препис от подлежащия за обявяване със заличени лични данни. С писмото се указва на „Ди Енд ди Лоо“ООД да представи в Агенцията по вписванията препис от акта, подлежащ на обявяване в Търговския регистър, със заличени данни.

С определение № 4834/06.06.2023 г. производството по делото е спряно до постановяване на решение на СЕС по дело № С200/2023 г., образувано по отправено преюдициално запитване на Върховния административен съд по адм. дело № 6332/2023 г.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 140, ал. 2 от АПК. Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебно оспорване акт, тъй като с процесното писмо по същество е отказано да бъде удовлетворено искането на оспорващия за изтриване/заличаване на личните му данни, с което безспорно се засягат неговите права и законни интереси. При преценката относно характера и правното действие на оспореното писмо следва да се съобрази и предвидената в чл. 79 на Регламент (ЕС) 2016/679 специална уредба на правото на ефективна съдебна защита срещу администратор на лични данни. Съгласно цитираната разпоредба, без да се засягат които и да било налични административни или несъдебни средства за защита, включително правото на подаване на жалба до надзорен орган, всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато счита, че правата му по настоящия регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с Регламента. На правото по чл. 79 от Регламента съответства разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД, чиято редакция гласи, че при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК. Заявлението за заличаване на лични данни е подадено от Д. Н. Д. в качеството му на субект на данни по смисъла на чл. 4, § 1 от ОРЗЛД, като той разполага с правата по чл. 15 – 22 от ОРЗЛД, чиято ефективна съдебна защита е гарантирана с разпоредбите на чл. 79 от ОРЗД. Именно субектите на данни са легитимизираните по смисъла на ОРЗЛД лица, в полза на които са предвидени правата по чл. 15 – 22 от същия с оглед обработване на личните им данни в съответствие с изискванията и принципите, установени в същия акт на Съюза.

В този смисъл е и определение №752/24.01.2023 г., постановено по адм. дело № 11197/2022 г. по описа на Върховния административен съд, с което е отменено определение №7922/11.10.2022 г., постановено по адм. дело №6201/2022 г. по описа на Административен съд София-град и делото е върнато за постановяване на акт по съществото на спора.

Неоснователно е искането на процесуалния представител на ответника за прекратяване на производството, поради отпаднал правен интерес, доколкото липсва изрично волеизявление за оттегляне на оспорения отказ.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168, ал. 1 от АПК следва да се отбележи, че оспореният отказ е постановен от компетентен административен орган - изпълнителният директор на Агенция по вписванията, в обхвата на правомощията му, определени в чл. 6, ал. 2 от Устройствения правилник на Агенция по вписванията.

В случая, администраторът на лични данни - Агенцията по вписванията, е сезиран с искане от субект на данни да бъдат изтрити/заличени личните му данни, съдържащи се в публикувания учредителен акт по партидата на дружеството „Ди енд Ди Лоо Офис“ ООД, да бъдат изтрити/заличени по начин, по който заявителят да не бъде идентифициран пред трети лица. Така формулираното искане безспорно следва да се квалифицира като упражняване от страна на заявителя на правото му на изтриване на лични данни, изрично регламентирано в разпоредбата на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според тази норма субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а

администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания, сред които са и тези по б. „б“ и „г“, а именно: субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването, респ. личните данни са били обработвани незаконосъобразно.

При упражняване на дейността си Агенцията по вписванията има качеството на администратор на лични данни и като такъв ги обработва по смисъла на чл. 4, параграф 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Съгласно чл. 4, § 7 от ОРЗД „администратор“ на лични данни означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. „Обработване“ на лични данни по определението на чл. 4, параграф 2 от ОРЗД означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. Съгласно чл. 3 и чл. 11 от ЗТРРЮЛНЦ АВ води, съхранява, осигурява автоматизирано подаване на информация за вписаните търговци, клонове на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел и свързаните с тях обстоятелства и обявените актове в търговския регистър и в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, на Националната агенция за приходите, както и на други субекти, определени със закон; осигурява свободен и безплатен достъп до базата данни, съставляваща регистрите; осигурява регистриран достъп до делото на търговеца или на юридическото лице с нестопанска цел; осигурява свободен и безплатен достъп до вписаните обстоятелства и обявените актове и чрез системата за взаимно свързване на регистрите. Следователно АВ попада в определението за администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, § 7 от ОРЗД, независимо от това, че получава актовете и данните от друго лице-заявител по смисъла на ЗТРРЮЛНЦ.

Съгласно решение на СЕС от 04.10.2024г. по дело C-200/2023г. органът, на който е възложено воденето на търговския регистър на държава членка и който публикува в този регистър личните данни, съдържащи се в дружествен договор, който подлежи на задължителното оповестяване по Директива 2017/1132 и му е предоставен във връзка със заявление за вписване на съответното дружество в регистъра, е както „получател“ на тези данни, така и - в частност доколкото ги обявява - техен „администратор“ по смисъла на тази разпоредба, включително когато договорът съдържа лични данни, които не се изискват от Директивата или от правото на тази държава членка (в този смисъл решение № 3063/24.03.2025 г., постановено по адм. д. № 3407/2023 г. по описа на ВАС, 3117/25.03.2025 г., постановено по адм.д. № 10865/2022 г. по описа на ВАС и др.) Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ сочи, че обстоятелствата и актовете по ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. В случая обявеният акт е учредителен акт на дружество с ограничена отговорност.

С подаденото заявление жалбоподателят е упражнил правото да поиска изтриване на лични данни, като се е позовал на хипотезата на оттегляне на съгласие. Това е изрично регламентирано в

разпоредбата на чл. 17 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Административният орган обосновава отказа си с мотив, че той има качеството на получател на данните и ги обработва във вида, в който са подадени, като заличаването на данните следва да се извърши по реда на регистърното производство с представянето на нов екземпляр на подлежащия на вписване акт със заличени от заявителя лични данни, съдържащи се в него. Регистърното производство и производството по чл. 17 от Регламент /ЕС/ 2016/679 са две отделни административни производства, произтичащи при различни условия и ред.

Характерът и целта на регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ касаят регистрацията, воденето, съхраняването и достъпа до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, както и действието на вписванията, заличаванията и обявяванията в тях. То се развива между търговеца/юридическото лице и агенцията, и в него заявителя на обстоятелствата, подлежащи на вписване и на актовете, подлежащи на обявяване, са именно лицата, притежаващи качеството търговци, клонове на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и клонове на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел.

Д. Д. е подал заявлението си в личното си качество на субект на данни по смисъла на чл. 4, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, видно от изложените от него съображения. В това си качество той разполага с правата по чл. 15 - 22 от Регламента, включително с цитираното по-горе по чл. 17, § 1. Процедурата по този параграф е самостоятелна и различна от регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ, каквито указания за неговата приложимост е дал административният орган за представяне препис от учредителния акт със заличени лични данни.

В производството по упражняване на правата по чл. 15 - 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 заявителя е субектът на данните. Поради това по реда на ЗТРРЮЛНЦ, респективно по реда на регистърното производство, не може да се упражни правото на изтриване на данни на основание Регламент /ЕС/ 2016/679, като е без значение, че и в двата случая Агенцията по вписванията е компетентният административен орган, пред който се развива съответното производство.

В чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ е регламентиран редът за вписване, заличаване и обявяване. Законът не съдържа регламентация на случаите, в които физически лица поискат да упражнят правата си по чл. 17 от Регламента и това е логично, тъй като той съдържа уредбата на вписване, обявяване и заличаване на обстоятелства и актове за търговците и клоновете на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел. Упражняване на правата на субекта на данни и задълженията на администраторите в тази връзка са уредени в Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и в Регламент /ЕС/ 2016/679. В оспореното писмо, обективиращо отказ за заличаване на лични данни на физическо лице, органът се е позовал на уредбата, съдържаща се в ЗТРРЮЛНЦ, с каквото искане той не е бил сезиран. Администраторът на лични данни - в случая Агенцията по вписванията, не е изпълнил задължението си по чл. 12 от Регламента да се произнесе по подаденото заявление. Всички доводи, изложени в оспореното писмо и в отговора на жалбата, се базират на правомощията на Агенцията по вписванията в регистърното производство. Но тя не е била сезирана със заявление по този ред, за да се позовава на него. Сезирана е с искане на субект на данни за изтриване на свързаните с него лични данни по реда на Регламента. Право да отправи такова искане има всеки субект на данни като

физическо лице. В случай че според Агенцията по вписванията заявлението, с което е била сезирана, не е отговаряло на изискванията на чл. 17 от Регламент /ЕС/ 2016/679, е имала възможност по общите правила на АПК да поиска уточнение от заявителя. В оспореното писмо липсват каквито и да е факти, относими към заявлението, с което е била сезирана АВ. Същото няма и необходимото съдържание на произнасяне на администратор на лични данни по реда на чл. 12, § 3 от Регламент /ЕС/ 2016/679 по постъпилото заявление по чл. 17 от същия регламент. /В този смисъл Решение № 61/ 06. 01. 2022 г. по адм. дело № 7888/2021 г. на ВАС; Решение № 7719/ 28. 06. 2021 г. по адм. дело № 1503/2021 г. на ВАС и др./

Според чл. 115, т. 3 от ТЗ във връзка с чл. 114, ал. 3 от ТЗ, учредителният акт, освен останалите, указани в нормата реквизити, следва да съдържа името, съответно фирмата и единния идентификационен код на съдружника. Тъй като в случая съдружникът /жалбоподателят/ е физическо лице, следва да бъде индивидуализиран само с име. Следователно по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ сред личните данни, подлежащи на обявяване, като законово изискуем реквизит на учредителния акт, е името на съдружника.

В чл. 15 - 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 са предвидени производства по реализиране на конкретни права от субектите на данни, част от които е и правото на изтриване по смисъла на чл. 17 от Регламента. Заявлението, с което е била сезирана Агенцията по вписванията, е подадено от Д. Д. в лично качество на субект на данни, според когото са налице обстоятелствата по чл. 17, параграф 1, б. „г“, респ. б. „б“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Поради това и предвид че тази процедура е различна от регистърното производство, не може да се задължава третото лице „Ривърпойнт“ ООД да представи заверен препис от учредителния акт със заличени лични данни. Правото на изтриване на личните данни на жалбоподателя не следва да се разглежда в контекста на регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ и конкретно - на разпоредбите на чл. 13, ал. 6 и ал. 9. Ако се приеме, че искането за заличаване на лични данни е изцяло обвързано от правилата, уреждащи процедурата по ЗТРРЮЛНЦ, то би означавало, че упражняването на правото на субекта на данни /физическото лице Д. Д./ да иска изтриване на свързаните с него лични данни е поставено в зависимост от действието на друг субект /“Ди енд Ди Лоо Офис“ ООД/, осъществимо в рамките на друго производство - подаването на нов препис по реда на ЗТРРЮЛНЦ от учредителен акт, в който личните данни, които не се изискват по закон, са заличени. Това обаче противоречи на принципите и нормите, въведени с Регламент /ЕС/ 2016/679, с оглед целта за установяването на специален ред и условия за улесняване упражняването на правата на субектите на данни, по-специално на достъп до коригиране или изтриване на лични данни и упражняване правото на възражение /съображение от преамбюла на Регламент /ЕС/ 2016/679/. Като е отказала да разгледа подаденото заявление по реда и на основание Регламент /ЕС/ 2016/679 и вместо това е дала указания за предприемане на

процедура по реда и на основание ЗТРРЮЛНЦ, Агенцията по вписванията е постановила незаконосъобразен отказ, който следва да бъде отменен.

Следва да се посочи също, че при анализ на разпоредбата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ се стига до извод, че така въведената с тази разпоредба законова презумпция противоречи на разпоредбите на чл. 4, т. 11 и чл. 6, т. 1, б. „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. В нормата на чл. 4, т. 11 от Регламента е дадено легално определение на понятието „съгласие на субекта на данните“, което означава всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени. Анализът на така даденото определение обосновава извод, че съгласието на субекта на данните не може и не следва да бъде презумирано, какъвто смисъл е вложен в нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ. Нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ поставя в невъзможност администратора на лични данни - в случая Агенцията по вписванията да изпълни задължението си, вменено с разпоредбата на чл. 7, т. 1 от Регламента, съгласно която обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни. Тази невъзможност се предполага и предвид обстоятелството, че в повечето случаи подлежащите на вписване обстоятелства се подават от лица, различни от субекта на данни. С оглед на това и предвид обстоятелството, че подлежащият на вписване акт се подава обичайно от трето лице, носителят на данни обективно е поставен в невъзможност да изрази конкретно, информирано и недвусмислено волята си, посредством изявление или действие. Съобразявайки посочените обстоятелства, съдът намира, че представянето на учредителния акт за обявяване, без заверен препис от същия със заличени данни, не може да бъде прието като ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието на определено лице, свързаните с него лични данни да бъдат обработени, каквото съдържание е въведено с цитираното определение на чл. 4, т. 11 от Регламента. Същевременно задължение на администратора на лични данни е да спазва забраната по чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

Поради това в случая не е налице „съгласие на субекта на данните“ по смисъла на легалното определение, дадено в Регламента, поради което и обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на Агенцията по вписванията не съставлява законосъобразност на обработването по смисъла на чл. 6 от Регламента. В случай, че съгласието на субекта на данните не е изразено недвусмислено, то обработването им е незаконосъобразно по аргумент от чл. 6 и чл. 7, т. 2 от Регламента.

Отказът за изтриване/заличаване на личните данни на жалбоподателя или поставянето на условия за извършване на това действие, противоречи на разпоредбите на чл. 7, т. 3, пр. 1 и чл. 17, т. 1, б. „б“, пр. 1 от Регламента.

Посочените норми от Регламента указват възможността и правото на субекта на данни да оттегли съгласието си по всяко време и да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне. Администраторът е задължен да ги изтрие без ненужно забавяне.

В случая е подадено нарочно заявление от 03.06.2022 г., с което жалбоподателят изрично и недвусмислено е заявил искане за изтриване/заличаване на личните му данни от обявения учредителен акт, като именно в съответствие с чл. 7, т. 3, пр.1 и чл. 17, т. 1, б. "б.", пр. 1 от Регламента. Същият е заявил, че в случай, че бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то оттегля съгласието личните му данни да бъдат обработвани чрез публикуването им в дружествения договор по партидата "„Ди Енд ди Лоо Офис“ООД до неограничен кръг от хора.

Независимо от така заявеното безпротиворечиво и категорично оттегляне на съгласие, ответникът в нарушение на задълженията си по чл. 17, т. 1, б. „б“, пр. 1 от Регламента да изтрие без ненужно забавяне личните данни е постановил оспорения отказ. Нормата на чл. 17, т. 1, б. „б“, пр. 1 от Регламента въвежда задължение за извършване на определени действия за администратора на данни, а не за субекта на данни.

Поради наличието на изрично волеизявление за оттегляне на съгласие и заявено искане за изтриване/заличаване на лични данни, обявяването на които не е изискуемо със закон, администраторът е бил задължен да изтрие личните данни на Д. Д. без ненужно забавяне. Като не е изпълнил това свое задължение, администраторът на лични данни - Агенция по вписванията е постановил незаконосъобразен отказ, който следва да бъде отменен, а преписката да се изпрати на ответника за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 628 от Гражданския процесуален кодекс съдът прави запитване до Съда на Европейския съюз, когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото. Запитване може да бъде направено при неяснота относно тълкуването на приложимите разпоредби на правото на Европейския съюз, относими към конкретния правен спор. Преюдициалното запитване следва да има за предмет тълкуване на конкретна общностноправна норма в контекста на определена националноправна уредба, за да се установи въз основа на това тълкуване противоречието на националното право с норми на европейското право. П. от същото ще е неприлагане на противоречащата националноправна уредба по конкретното дело. В процесния случай нито един от формулираните въпроси не касае установяване противоречие на националното право с норми на европейското право, а се иска тълкуване от СЕС на правни въпроси. По отношение на относимите в случая общностни норми съдът не констатира да е налице неяснота при

тълкуването им, като значението и смисълът на разпоредбите са ясни.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, които съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК са в размер на 1010 лв., от които 1000 лева - адвокатско възнаграждение, заплатено в брой съгласно договор за правна защита и съдействие от 23.06.2022 г. и 10 лева - държавна такса. От процесуалния представител на ответника своевременно е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което следва да бъде уважено, като неговият размер бъде намален до 500 /петстотин/ лева, което представлява минималния размер, установен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 2004 г. и е съобразен с фактическата и правна сложност на делото, броя на проведените съдебни заседания и проявената процесуална активност на процесуалния представител на оспорващото лице. На основание чл. 226, ал. 3 от АПК настоящата инстанция дължи произнасяне и по направените от оспорващия разноски в производството по адм. дело № 11197/2022 г. (в този смисъл е и определение № 752/24.01.2023 г., постановено по адм. дело № 11197/2022 г. по описа на Върховния административен съд). Същите са в претендиран размер 530 лева, от които 30 лева - държавна такса за частна жалба и 500 лева - адвокатско възнаграждение по договор за безплатна правна помощ от 13.10.2022 г.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56^{-ти} състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Д. Н. Д. за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Н. Д. отказ изпълнителния директор на Агенция по вписванията, обективизиран в писмо изх. № № 66-00-472/10.06.2022 г. за заличаване на личните му данни, съдържащи се в публикувания дружествен договор по партидата на „Ди енд Ди Лоо Офис“ООД, раздел „Актуален учредителен акт“, ТРРЮЛНЦ.

ИЗПРАЩА преписката на Агенция по вписванията за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящото решение в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебния акт.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на Д. Н. Д. сумата от 540 /петстотин и четиридесет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията да заплати на адв. Т. Н. Д. адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева по договор за безплатна правна помощ от 13.10.2022 г.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: